

hiše přetřebatj. Tu wopokara J^h
 jinaj knadu a daše wobej přer-
 nje zbrožowneje snjerci wumyjeć.
 D^{vi}ci stojachu wokota kšiča a pta-
 kechu a hdže chysě jedno z nich
 nanaj pjeršćen wotiahnyć a jón skho-
 wać, rjekny najstarši syn: „D^{vi}ci na-
 nej pjeršćen sobu do rowa. Je čas
 swojeho žiwjenja tajemstwa w nim
 měć. Je d^{vi}ci mite wopomnyjeć.
 A mac' sebi s^{on} pjeršćen, tež tak
 kno^{tu} wobladowasě; mac' d^{vi}ci
 je nanaj, hdže bstaj hiše mlodej;